

Wij zijn vier vierdejaars SPH studenten van de Fontys Hogeschool in Eindhoven. Met zijn vieren doen we ons afstudeerproject in Lombok, Indonesië. De eerste week hebben we erg moeten wennen aan het land, de cultuur en het klimaat. Maar wat een mooi eiland, met een vriendelijke bevolking.

We doen ons afstudeerproject op SLB Dharma Wanita. Een basisschool voor verstandelijk beperkte kinderen, lichamelijk beperkte kinderen, kinderen met ADHD, Autisme en/of dove kinderen. De eerste 2 weken hebben we de lessen en de gang van zaken op de school geobserveerd. Hier is uit gekomen dat er weinig structuur is voor de kinderen, de lesroosters niet kloppen, en er drie kinderen zijn waar de medewerkers op de school geen raad mee weten. Uiteindelijk hebben we besloten om te gaan werken aan het visueel maken van het lesrooster en individueel begeleidingsplannen op te stellen voor de drie kinderen. Hier zijn we al enige tijd mee bezig. Het is alleen lastig werken, omdat communiceren met de docenten bijna niet kan aangezien zij geen Engels spreken en wij geen Indonesisch, en alles op het Indonesisch tempo gaat, waardoor afspraken niet of te laat worden nagekomen. We zijn 3 dagen in de week aanwezig op de school, om aan het project te werken, maar vooral om vertrouwen te wekken bij de docenten en kinderen en hen te laten zien waar we mee bezig zijn, zodat zij ook mee inspraak kunnen hebben in het uiteindelijke product. De rest van de tijd werken we thuis op de laptop.

We werken twee aan twee. Kim en Marjolein werken samen om het lesrooster visueel te maken, en daardoor meer structuur aan te brengen binnen de lessen met behulp van pictogrammen. De kinderen hebben de pictogrammen zelf mogen kiezen om zo te zorgen dat de pictogrammen duidelijk zijn voor de kinderen. Dit project is gericht op de lage klassen,

met de jonge kinderen. Dit omdat vooral omdat deze klassen structuur missen tijdens de lessen, en de kinderen snel afgeleid raken omdat het niet duidelijk is wat ze gaan doen. Nienke en Gina werken aan de individuele begeleidingsplannen voor drie specifieke kinderen. We hebben deze kinderen eerst individueel geobserveerd. Twee van de kinderen hebben een erg laag niveau met ADHD. Ze zijn een storende factor tijdens de lessen en verlaten constant het lokaal. Hierdoor zijn de kinderen uit de klas gehaald, en krijgen dus geen les. De adjunct directeur let op ze, maar heeft het te druk om met ze aan de slag te gaan. Het derde kind heeft een redelijk niveau, maar een sterke vorm van autisme. Ze heeft veel tics, waardoor zij in de klas ook een storende factor is. Zij mag echter wel in de klas blijven, maar kan niet mee met de les. De vraag vanuit de school was om een plan te maken en uit te voeren waardoor de leraren beter kunnen omgaan met de beperkingen van de kinderen, waardoor ze minder storend zijn. Hier zijn we druk mee aan de slag.

Wat we hebben gemerkt is dat de kinderen (vooral met een laag niveau) het moeilijk vinden om constant in de les te zijn en op hun stoel te blijven zitten. Ook hebben we gemerkt dat veel van deze kinderen graag bezig zijn met muziek maken, of luisteren. Er is op de school een kamertje waar een aantal muziekinstrumenten liggen, zoals half kapotte trommels, en gong en een tamboerijn. De kinderen komen hier graag en vinden het leuk om hier geluid mee te maken. Dit willen we ook zeker meenemen in het project, om hier een leuke speel/muziek kamer van te maken.

Het gaat goed met het project. We hebben wat tegenslagen gehad, door bijvoorbeeld het regelmatig ziek zijn van een van ons, vakanties van de school waardoor we op dat moment niet verder konden, afwezigheid van de adjunct directeur (onze contactpersoon) en miscommunicatie. Echter hebben we wel de draad altijd kunnen oppakken en zijn we altijd alert gebleven op de communicatie tussen ons en de school. We zijn blij dat we ons afstudeerproject op deze school kunnen doen. De leraren staan open voor onze ideeën en inbreng en zijn erg vriendelijk. Ook de omgang met de kinderen is erg leuk en het is vooral leuk om te zien dat de kinderen op de school zichzelf kunnen zijn en kind kunnen zijn. We hebben namelijk gehoord dat ouders zich erg schamen voor hun beperkte kind, en deze in huis wegstoppen. De kinderen zijn op school dan ook altijd vrolijk en spelen volop, je ziet dat ze hier gewaardeerd worden en de medewerkers een bijdragen willen leveren aan de ontwikkeling van de kinderen.

Hieronder kunnen jullie een aantal foto's zien om een indruk te krijgen van de doelgroep waar wij ons project voor aan het ontwikkelen zijn:

